

5. lekcia v Máriinej škole:

Máriina neprítomnosť

(Pavel Gyurász, 18. máj 2014)

V prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odeve. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«“ Tu sa rozpamätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

(Lk 24, 1-12)

Milovaní bratia a sestry!

Téma dnešnej katechézy je zaujímavá: **Máriina neprítomnosť**. Kde nebola Panna Mária? Veď ona bola vždy najbližšie k Pánovi Ježišovi a k udalostiam našej viery: pri zvestovaní, pri narodení, aj pri utrpení, priamo pod krížom. Vždy bola prvou učeníčkou nášho Pána Ježiša Krista a o nej sa píše, že *všetky slová uchovávala vo svojom srdci* a často *rozmýšľala nad nimi*. Tak teda, kde nebola prítomná? Nebola na poslednej večeri, ale tam ju ani nevolali, Ježiš chcel mať túto večeru so svojimi učeníkmi, tam nemohla byť. Ale ja teraz myslím na takú udalosť, kde by mohla byť, dokonca sa nám zdá samozrejmé, že tam asi bola. Asi už tušíte kam smerujeme...

Áno, Mária nebola spomenutá pri udalostiach, o ktorých sme

na začiatku počuli, keď ženy išli Ježiša, Ježišovo telo ešte dať „do poriadku“ podľa židovských predpisov o pohrebe. Mária nešla k hrobu. Ani jeden z evanjelistov nespomína Pannu Máriu. A prečo tam nebola, prečo nešla k hrobu? Vary mala také bolesti, že by nevydržala tie pohľady na neho, alebo to bolo pre niečo iné?

U nás na fare koluje taký príbeh, že raz rozmýšľali nad tou otázkou, kde vlastne bola Panna Mária na veľkonočné ráno, a na to jeden zo spoločenstva odpovedal: „Asi pripravovala pre Pána Ježiša raňajky.“ A to je odpoveďou na otázku, kde bola. Aj tradícia hovorí, že ona očakávala zmŕtvychvstanie. Veď to Ježiš dopredu povedal, že sa tak stane. Tie veľké trápenia krížovej cesty, zničenie Božieho syna, správanie sa človeka - radšej vybrali zločinca (čiže Barabáša) ako Pravdu, keď držala vo svojom náručí telo svojho zabitého syna a všetko to, čo s tým bolo spojené, ju zarmútilo, naozaj sa stala bolestnou. Ale nikdy nezabudla na Ježišove slová, že sa to všetko musí stať, ale Syn človeka na tretí deň vstane z mŕtvych. A jej konanie stopercentne hovorí o tom, že uverila Ježišovi. Ona jediná nehľadala Živého medzi mŕtvymi. Teda aj svojou neprítomnosťou je schopná dať nám príklad. Aj napriek všetkému úplne verila Ježišovi. Aj keď ľudský rozum presviedčal, že je koniec, Ježiš zomrel, skončil sa jeho pozemský život. Nezabudla na jeho slová: ja vstanem z mŕtvych. A jej viera sa prejavila v tom, že nehľadala Ježiša tam, kde on nie je. Kiež by sme sa to mohli naučiť od nej.

Zaujímavá je táto veta anjela: *„Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriешných ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«* Menované ženy, aj nemenované, apoštoli, učeníci, nemali takú dôveru v Ježiša, že keď raz povedal, tak sa aj stane. Niektorí to vzdali úplne, iní aspoň išli posledný raz vykonať nejakú službu svojmu učiteľovi. Ale na to, čo im Ježiš povedal, zabudli – neboli schopní uveriť, že vlastne to bol Boží plán. Anjel im to musel pripomenúť. Z Jánovho evanjelia vieme, že také pripomínanie stačilo jedine apoštolovi Jánovi, ktorý - keď pozrel do hrobu - videl a uveril. Ostatným apoštolom sa musel sám Ježiš zjaviť, dokonca Tomášovi zvlášť. Ale ostatným učeníkom už stačilo svedectvo

apoštolov. A mnohým to asi aj vyhovovalo, že Ježiš zomrel, nech ostane v hrobe a tam ho budeme navštevovať, myslieť na neho, na jeho skutky, ale nech pekne ostane v hrobe.

Bratia a sestry, teraz trošku aktualizujme anjelovu otázku: Prečo hľadáte Ježiša tam, kde nie je. On vám povedal, že tam nikdy nebude. Človek naozaj často hľadá Ježiša na takých miestach, kde nie je. Prečo je to tak?

Jedna z možných odpovedí je, že človek nehľadá Ježiša, ale seba samého. Na to je pekný príklad - Emauzskí učeníci. Povedali Ježišovi okrem iných slov aj toto: „*A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael*“ (Lk 24,21). Oni akoby nehľadali Ježiša, Božieho Syna, ktorý chce plniť vôľu svojho Otca, ale niekoho, kto plní ich plány, vôľu Židov. A dokonca nevykúpil iba Izrael, ale celé ľudstvo. Aj my často hľadáme Ježiša takého, ktorý nás vyslobodí fyzicky z ťažkostí každodenného života, z jeho problémov, z jeho nepríjemností, uchráni nás od zlých udalostí, chorôb atď. Ale on vlastne chce, aby sme s ním boli schopní zvládnuť celý náš život, aj to, čo je príjemné, ale aj nepríjemné. Hľadáme ho úprimne v ťažkostiach ako spolutrpiaceho s nami a určite ho ako zmysel nášho života aj nájdeme.

Ďalšia možnosť je niečo podobné, ako to robili Abrahám a Sára. Pán im slúbil potomka. Ale keď neprichádzal, brali vec do svojich rúk. Abrahám zobral slúžku za vedľajšiu manželku a s ňou splodil potomka. A potom mali veľa ťažkostí, čo spraviť s Izmaelom, keď spoznali, že aj Boží plán sa rozbehol a funguje. V dnešnej dobe je to veľmi aktuálne. Veda a technika veľmi pokročili. Boh povedal, že chce aby bol človek šťastný, preto mu všetko k tomu pripravil. Človek naozaj túži po šťastí. A keď šťastie neprichádza od Boha, tak si ho vytvorí sám pre seba. Človek si vie pomôcť aj sám v mnohých veciach. A môže to byť aj mimo Božieho plánu. Iba zopár možností: antikoncepcia, potrat, rozvody, eutanázia, liečitelia, mimomanželské spolužitie... Človek si myslí, že aj sám je schopný uskutočniť svoje šťastie. Ale vždy je to len šťastie momentálne, nepozera a nemyslí na budúcnosť. Nenechajme sa oklamať takýmito vecami. A keď sme sa už nechali, snažme sa ako Abrahám, vyhnať ich zo svojho života.

A posledná a najhoršia možnosť je postoj farizejov a kňazov. Dali podplácať strážnikov, aby klamali, kde je Ježiš a tým nechali oklamať aj seba. To je postoj, keď vedome idem hľadať Ježiša tam, kde už dopredu viem, že sa nenachádza. A to je vyhľadávanie iných bohov a učení ako má Ježiš. Tu by sme mohli zaradiť veštenie, mágiu, priateľiť sa so sektárskymi názormi, neuznať poznanú pravdu. Nenechajme sa oklamať luhármi, ktorí možno niečo berú z kresťanstva a okolo toho postavia svoju učenie. Je to veľmi nebezpečné. Keď sa stretneme s niečím takým, pýtajme sa nášho kňaza, či je to kresťanské, či to nie je omyl. A samozrejme, počúvajte učenie Cirkvi o týchto veciach a nenechajme sa oklamať a hľadať Ježiša tam, kde vôbec nie je, ba ani plachty tam neostali po ňom. Sem by som zaradil aj postoj človeka, ktorý hovorí: ja sa sám pomodlím doma, nepotrebujem ísť do kostola, na prijímanie. Kde viac by sme našli Ježiša ak nie v Eucharistii?

Panna Mária nám tak dala ďalší príklad, že mu „pripravovala raňajky“ - čakala ho doma, namiesto toho, že by ho hľadala tam, kde nebol. Hľadala ho, ako mama, ktorá sa stará o svojho syna. Aj my všetci ho hľadáme tam, kde sa naozaj nachádza, a tak ako prináleží môjmu životnému stavu. Ak som pápež, biskup, kňaz - tak ako vysvätený do služby božieho ľudu, nie ako laik. Ak som otec a manžel/mama a manželka, tak službou pre tých druhých a nie ako zasvätená osoba. Ak som slobodný, hľadám ho primerane svojmu voľnému času a pritom vnímam potreby ľudí okolo mňa. Každý hľadáme Ježiša tak, aby sme ho naozaj našli a nie mimo.

Tak, bratia a sestry, nehľadáme živého medzi mŕtvymi. A nakoniec sa povzbudíme slovami nášho svätého otca Františka, ktoré povedal na generálnej audencii:

„Zopakujte tento anjelov výrok, aby sme ho mali v srdci a v pamäti, a potom nech si ho každý z nás opakuje v tichu: «Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?» Zopakujte ho! «Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?» Pohliadnite len, bratia a sestry, on je živý, je s nami! Nechoďte k tolkým hrobom, ktoré ti dnes niečo prisľúbia, krásu, a potom ti nič nedajú! On je živý! Nehľadáme medzi mŕtvymi toho, ktorý je živý“ (Vatikán, 23.04.2014).